

Dosar nr. 1761/1/2016

R O M Â N I A

TRIBUNALUL SATU MARE
SECȚIA PENALĂ

SENTINȚA PENALĂ **Nr. 140**

Ședința publică din data de 23 Decembrie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE R. N..

Grefier L. P.

EXTRAS

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, a fost reprezentat de procuror V. L..

Conform dispozițiilor art. 369 alin. (1) C.pr.pen., pronunțarea a fost înregistrată cu mijloace tehnice audio.

Pe rol fiind pronunțarea asupra cazuei penale ce are ca obiect rechizitoriul nr. 191/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, prin care au fost trimiși în judecată inculpații: G. M. V., fiul lui V. și E., n. la ..... în ....., jud. ...., domiciliat în ....., str. ...., nr. .... jud. ...., pentru săvârșirea a trei infracțiuni de șantaj în formă calificată prevăzute de art. 207 alin. (1) și (3) C.pen. raportat la art. 131 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., V. M. , fiul lui I. și M. , n. la . ...., dom. ...., str. .... nr. ...., jud. ...., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj în formă calificată prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 207 alin. (1), (2) și (3) C.pen. cu aplicarea art. 131 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C.pen.; și M. V. , fiul lui M. T. și M. A. , dom. în sat ....., comuna ..... nr. . jud. .... pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj în formă calificată prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 207 alin. (1) și (3) C.pen. cu aplicarea art. 131 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C.pen.

La apelul nominal, făcut în ședință publică de azi, la pronunțare au răspuns: inculpatul G. M. V. , personal și asistat de av.. Ținca Claudiu, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura este completă.

S-a făcut referatul cauzei în sensul celor de mai sus cu precizarea că dezbaterile cauzei pe fond a avut loc în cadrul ședinței publice de la 17.12.2019, susținerile și concluziile părților prezente fiind consemnate în acea încheiere, ce face parte integrantă din prezenta. În vederea deliberării și la solicitarea părților de a depune concluzii scrise, instanța a dispus amânarea pronunțării la data de azi, dată pentru care:

INSTANȚA

Asupra acțiunii penale de față,

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea emis în dosar nr.191/P/2015 al acestei unități, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților: - G. M. V. , fiul lui V. și E. , n. la ..... în ....., jud. ...., domiciliat în ....., str. ...., nr.

....., jud. ...., pentru săvârșirea a trei infracțiuni de șantaj în formă calificată prevăzute de art. 207 alin. (1) și (3) C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen.; - V. M. , fiul lui I. și M. , n. la ....., dom. în mun. .... str. .... nr. ...., jud. ...., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj în formă calificată prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 207 alin. (1), (2) și (3) C.pen. cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C.pen.; - și M. V., fiul lui M. T. și M. A. , dom. în sat ....., comuna ....., nr. ...., jud. ...., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj în formă calificată prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 207 alin. (1) și (3) C.pen. cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C.pen., starea de fapt fiind expusă pe larg în rechizitoriu la filele 1-109.

Trecând la soluționarea cauzei pe baza actelor și lucrărilor aflate în dosarul de urmarire penala nr. 191/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, precum și a probelor administrate în cursul cercetării judecătorești, instanța reține următoarele:

Cu titlu prealabil evaluării judiciare a cauzei, se reține că, din perspectiva incidențialității dispozițiilor art. 5 din Noul Cod penal, ținându-se seama de principiul prevalenței legii penale mai favorabile, în sensul interpretărilor date prin Decizia Curții Constituționale nr. 265/06.05.2014 și respectiv Decizia nr. 5/26.05.2014 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin raportare la conținutul normelor incriminatorii, tratamentul juridic aplicabil concursului de infracțiuni și infracțiunii continuate, consecințele juridice ale circumstanțelor atenuante, modalitățile de executare ale pedepselor, precum și instituția prescripției, în speță, **legea penală veche devine incidentă, ca fiind lege penală mai favorabilă, cu privire la toți inculpații ce fac obiectul acuzației penale.**

Sub acest aspect se reține că, modificările ivite în cursul procesului penal, ca urmare a succesiunii în timp a celor două legi penale, Codul penal anterior și Codul penal în vigoare, impun soluționarea acestui conflict al legilor în timp în scopul determinării legii penale aplicabile în această situație tranzitorie.

Cu privire la mecanismul de aplicare a legii penale mai favorabile, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 Cod penal a pronunțat Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 372 din 20 mai 2014, prin care a statuat aplicarea globală a legii penale mai favorabile.

Determinarea legii penale mai favorabile și alegerea acesteia dintre legile succesive implică, în prealabil, evaluarea, prin comparare, a dispozițiilor penale din legi succesive care își găsesc aplicarea în cauză, utilizând criteriul aprecierii *in concreto*.

Pentru a deveni aplicabile dispozițiile mai favorabile din legile succesive, în afara condiției de existență a unei situații tranzitorii, mai este necesar ca fapta ce face obiectul acuzației să fie infracțiune atât potrivit legii sub imperiul căreia a fost comisă, cât și conform legii în vigoare la data judecării cauzei, iar dintre legile penale succesive una să fie mai favorabilă.

În privința limitelor de sancționare prevăzute de lege, se impune a se menționa că infracțiunea de șantaj prevăzută de dispozițiile art. 194 alin. (2) Cod penal din 1969 rap. la 13. ind. 1 din Legea nr. 78/2000, este sancționată până la data de 1 februarie 2014 cu pedeapsa închisorii între 7 și 12 ani, iar după intrarea în vigoare a N.C.P., fapta menționată este sancționată cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de șantaj, ale cărei limite se majorează cu o treime (deci limite între 2 ani și 8 luni și 9 ani și 4 luni închisoare), ce reliefează o sancționare agravată pe vechea lege în raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de lege, însă ținând seama că raportat la gravitatea concretă a infracțiunii săvârșite, legea veche prevede posibilitatea acordării de circumstanțe atenuante personale, prevăzute de art. 74 lit. a) C. pen. din 1969 (conduita bună anterior comiterii infracțiunii), care nu se mai regăsesc în dispozițiile art. 75 din N.C.P, ce ar avea ca efect conform disp. art. 76 lit. b C. pen. din 1969 scăderea pedepsei prevăzute de lege la limite cuprinse între 1

an închisoare și 6 ani 11 luni și 29 de zile închisoare, instanța conchide că legea penală mai favorabilă în cauză este legea penală veche, întrucât inculpatul nu ar putea beneficia de astfel de circumstanțe atenuante decât în cazul aplicării față de acesta a legii penale în vigoare la data comiterii infracțiunii.

Prin urmare, prin compararea legilor penale succesive, Tribunalul apreciază că legea penală mai favorabilă este Codul penal din 1969 pentru toți inculpații din prezenta cauză, interpretând dispozițiile art. 5 Cod penal în concordanță cu decizia Curții Constituționale nr. 265/2014 și respectiv Decizia nr. 5/26.05.2014 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin raportare la conținutul normelor incriminatorii, tratamentul juridic aplicabil concursului de infracțiuni și infracțiunii continuate (contopirea juridică, sporul facultativ), consecințele juridice ale circumstanțelor atenuante (efectele reținerii circumstanțelor atenuante personale prev. de art. 74 din Codul penal din 1969), precum și modalitatea de executare a pedepsei aplicate (regimul juridic atenuat al suspendării condiționate prev. de art. 81 din Codul penal din 1969).

În raport cu legea penală aplicabilă și ținând seama de limitele sancționatorii prevăzute de lege pentru infracțiunea de șantaj prev. de art. 194 alin. (2) Cod penal din 1969 rap. la 13. ind. 1 din Legea nr. 78/2000, respectiv pedeapsa închisorii între 7 și 12 ani, instanța reține de asemenea că, în cauză nu se pune în discuție problematica intervenției prescripției speciale a răspunderii penale, întrucât termenul de prescripție specială de 15 ani prevăzut de dispozițiile art. 124 cu referire la art. 122 lit. b Cod penal din 1969, calculat de la data săvârșirii faptei/faptelor, nu a fost împlinit.

Tot cu titlu prealabil, instanța reține că, prin Încheierea penală din 11.10.2016, pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarul nr. 1761/1/2016/a1, modificată și definitivă prin Încheierea penală nr. 11/C/01 februarie 2017 pronunțată în contestație (complet de divergență) de judecătorii de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a dispus excluderea din materialul de urmărire penală a mijloacelor de probă constând în interceptările și înregistrările comunicațiilor efectuate în baza următoarelor mandate de autorizare emise de Înalta Curte de Casație și Justiție: - M. nr. 001182 din 09.03.2010; - M. nr. 004948 din 08.09.2010; M. nr. 002158 din 05.03.2013; M. nr. 002772 din 01.04.2013; M. nr. 004066 din 30.05.2013; M. nr. 006066 din 30.08.2013 și M. nr. 007580 din 31.10.2013.

În vederea aducerii la îndeplinire a dispozițiilor Deciziei Curții Constituționale nr. 22/2018, prin încheierea ședinței publice din data de 20.11.2018 a Tribunalului Satu Mare s-a dispus eliminarea fizică din dosarul de urmărire penală a mijloacelor de probă astfel excluse.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Satu Mare spre soluționare sub dosar nr. 1761/1/2016, prin declinare de competență din partea ICCJ, fundamentat pe dispozițiile art. 48 Cod procedură penală, ca urmare a pierderii calitatii de parlamentar a inculpatului V. M. anterior citirii actului de sesizare al instanței.

.....

Cu privire la acuzația săvârșirii infracțiunii de șantaj de către inculpatul G. M. împotriva primarului comunei Odoreu, partea vătămată P. D., în perioada noiembrie 2010 - decembrie 2010, cu complicitatea inculpatului V. M. (pct. I.2 din rechizitoriu), instanța reține că acuzarea nu a dovedit dincolo de orice îndoială rezonabilă subzistența infracțiunii de șantaj, sub aspectul laturii obiective, nefiind realizat elementul material al infracțiunii, iar pe cale de consecință soluția ce se impune este achitarea în această privință, întemeiat pe dispozițiile art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală.

Astfel, prin actul de sesizare al instanței, la pct. I.2., se reține în esență că, în perioada 22.10.2010 - 05.11.2010, inculpatul G. M. V. (vicepreședinte al C.J. Satu Mare la data comiterii faptei), l-a amenințat pe martorul P. D., primar al Comunei Odoreu, că în

cazul în care nu va interveni pe lângă membrii comisiei de licitație privind lucrarea ”Servicii de proiectare în vederea realizării proiect tehnic, obținere autorizații, avize, acorduri, asistență tehnică din partea proiectantului și execuție lucrări pentru proiect integrat în comuna Odoreu”, cu o valoare estimativă de 9.882.426 lei, finanțat de FEADR - măsura 322, în vederea atribuirii lucrării în favoarea SC TEHNIC ASIST SRL, va avea de suferit o pagubă, respectiv compromiterea imaginii publice, periclitarea poziției sale în partid și a funcției de primar, fapt care i-a creat acestuia o stare de temere, după care, ca urmare a refuzului martorului de a da curs solicitării, în cursul lunii decembrie, folosindu-se de influența pe care o avea asupra publicației cotidiene locale GAZETA DE NORD VEST SATU MARE, împreună cu inculpatul V. M. (senator în Parlamentul României și președinte al PSD Satu Mare la acea vreme, persoană care controla linia editorială a ziarului menționat), au impus, prin intermediul redactorilor cotidianului, declanșarea unei campanii mediatiche denigratoare la adresa numitului P. D. , primar al Comunei Odoreu, printre care publicarea unui articol amenințător în data de 29.12.2010, scopul urmărit de G. M. fiind acela de a-l constrânge pe primar să urmeze conduita mai sus expusă, în beneficiul firmei Tehnic Asist SRL, care astfel ar fi dobândit în mod injust un folos necuvenit (câștigarea licitației ca urmare a acțiunii de constrângere morală), fapte ce întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj în formă agravată, prev. de art. art.207 alin.1 și 3 din C.penal cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și art.5 c.pen. cu privire la inculpatul G. M. și respectiv complicitate la șantaj în formă agravată, prev. de art.48 rap. la art.207 alin.1 și 3 din C.penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și art.5 c.pen. cu privire la inculpatul V. M. .

În declarațiile date în cursul urmăririi penale (filele 188-197, 252-259, 264-267 vol. I dosar u.p.), precum și declarația dată în cursul cercetării judecătorești a cauzei în procedura obișnuită audiat la 19.11.2019 cu privire la această faptă (fila 29 și urm. vol. IV al instanței), inculpatul G. M. a arătat în esență că nu se consideră vinovat în raport cu acuzațiile aduse la adresa sa prin actul de sesizare al instanței la pct. 1.2..

În declarațiile date în cursul urmăririi penale (filele 233-239 vol. II dosar u.p.) precum și declarația dată în cursul cercetării judecătorești în procedura obișnuită, la data de 01.10.2019, (fila 13, vol IV al instanței) inculpatul V. M. (audiat la 01.10.2019, fila 13, vol IV al instanței), a arătat de asemenea în esență că nu se consideră vinovat în raport cu acuzațiile aduse la adresa sa prin actul de sesizare al instanței la pct. 1.2..

Instanța reține că din perspectiva normei de incriminare, potrivit art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, constituie infracțiunea de șantaj și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, constrângerea unei persoane, prin violență sau amenințare, să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, dacă fapta este comisă spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul, iar potrivit alineatului 2 al aceluiași articol, constituie infracțiunea de șantaj calificat și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, când constrângerea constă în amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată, pentru soțul acesteia sau pentru o rudă apropiată.

Conform art. 13. ind. 1 din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data faptelor) infracțiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.

Conform art. 1 din Legea nr. 78/2000: „prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;

d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;

e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;

f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;

g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a) - f), în condițiile prevăzute de lege.”

Infrațiunea de șantaj are ca obiect juridic special ocrotirea relațiilor sociale care privesc libertatea psihică a persoanei, privit sub aspectul posibilității de a lua hotărâri și de a se manifesta în mod nestingherit, fără să fie constrâns prin amenințare sau violență. De asemenea, prin incriminarea faptei de șantaj sunt ocrotite și relațiile sociale legate de patrimoniul persoanei sau de alte valori sociale, după cum folosul urmărit de făptuitor este un folos material sau de altă natură.

Infrațiunea de șantaj este așadar o infrațiune împotriva libertății persoanei, mai exact împotriva libertății de ordin moral a persoanei, pentru că aceasta nu presupune o privare de libertate, în sens fizic, constrângerea exercitată împotriva subiectului pasiv al infrațiunii de șantaj trebuie să îi producă acestuia o stare de temere, de natură a-l determina să acționeze conform conduitei prevăzute în dispoziția normei de incriminare.

Caracteristic infrațiunii de șantaj este faptul că libertatea morală a persoanei, adică posibilitatea acesteia de a lua hotărâri și de a se manifesta în conformitate cu propria sa voință, este încălcată prin constrângerea ei la o anumită comportare, prin determinarea ei, cu ajutorul violenței/amenințării, să suporte o anumită consecință păgubitoare.

Elementul material al infrațiunii de șantaj se realizează astfel printr-o acțiune de constrângere exercitată asupra unei persoane, săvârșită prin violență sau amenințare, constrângere în urma căreia făptuitorul urmărește să determine victima la o anumită conduită.

Prin "constrângere" se înțelege determinarea unei persoane să facă sau să nu facă ceva, împotriva voinței sale.

Constrângerea specifică infrațiunii de șantaj se realizează, alternativ, și printr-o acțiune de amenințare, care se analizează prin raportare la conținutul constitutiv al infrațiunii de amenințare care, în această situație, constituie element component al elementului material al infrațiunii de șantaj.

Aceasta presupune că făptuitorul urmărește să oblige victima la un anumit comportament ca urmare a amenințării cu săvârșirea unui rău constând într-o infrațiune sau într-o faptă păgubitoare îndreptate împotriva ei, a soțului sau a unei rude apropiate.

Constrângerea psihică se exercită prin efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei temerea că, în viitor, ea sau o altă persoană apropiată ei va suporta un rău.

Intră prin urmare sub incidența dispoziției legale analizate toate formele de constrângere, care au ca rezultat determinarea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, săvârșite în scopul de a dobândi în mod injust un folos, pentru sine ori pentru altul, indiferent de acțiunile sau inacțiunile prin care constrângerea este executată.

Astfel, constrângerea trebuie să fie efectivă, să aibă ca obiect determinarea victimei să dea (să efectueze un act de remitere), să facă, să nu facă sau să sufere ceva și să fie de natură a produce celui împotriva căruia se exercită o stare de temere, care durează o anumită perioadă de timp, fiindu-i, astfel, lezată libertatea morală.

Pe lângă starea de temere ce constituie consecința amenințării, victima infrațiunii de șantaj este obligată, pentru a-și redobândi libertatea psihică să dea, să facă, să nu facă

sau să sufere ceva, ceea ce aduce atingere patrimoniului persoanei sau altor valori sociale legate de folosul solicitat de făptuitor.

Se reține totodată că, în cazul variantei calificate a faptei de șantaj, prevăzute la art.194 alin. 2 Cod penal din 1969, constrângerea se manifestă prin amenințarea cu darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru victimă ori pentru soțul sau o rudă apropiată victimei. La fel ca și în cazul variantei de bază și în varianta calificată, amenințarea trebuie să aibă aptitudinea de a insufla victimei o stare de temere serioasă, suficient de puternică pentru ca libertatea psihică a acesteia să fie lezată.

Procedând la evaluarea stării de fapt, prin prisma elementelor de specificitate ale acesteia și a rațiunilor de interpretare juridică de mai sus, instanța reține că acțiunile realizate de către inculpatul G. M. și respectiv actele de complicitate ale inculpatului V. M. nu îmbracă elementele de tipicitate ale infracțiunii de șantaj, în forma prevăzută de art.194 alin. 1, 2 Cod penal din 1969, din perspectiva elementului material al infracțiunii, în speță nefiind produse dovezi de natură să probeze dincolo de orice îndoială legitimă că actele de constrângere au fost determinante și de natură a produce celui împotriva căruia s-au exercitat, respectiv împotriva părții vătămate P. D., o stare serioasă de temere, care să-l pună în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii. Pentru a fi încălcată, în principal libertatea morală, este necesar să i se producă victimei o stare de temere care să persiste pe parcursul unui anumit interval de timp, între momentul exercitării constrângerii și momentul când, satisfăcând cererea făptuitorului, aceasta își redobândește libertatea morală, ceea ce nu s-a realizat în speță.

Astfel, în ceea ce privește discuțiile purtate între inculpatul G. M. și partea vătămată P. D., la începutul lunii noiembrie 2010, în biroul acestuia de la Consiliul Județean, se reține că, în pofida solicitării exprese a inculpatului în sensul favorizării firmei Tehnic Asist în cadrul procedurilor de licitație publică, partea vătămată i-a explicat ferm că această firmă urmează să fie descalificată de către membrii comisiei de licitație datorită neconformității ofertei depuse și că nu intenționează să influențeze membrii comisiei de organizare a licitației în sensul dorit de inculpat, deoarece era important ca lucrările de execuție să fie demarate cu celeritate. Mai mult, se reține că și în urma imperativul inculpatului scris pe un bilețel ”dacă nu câștigă Tehnic Asist va fi mare bai”, partea vătămată și-a menținut poziția în sensul că nu acceptă o astfel de solicitare, pe un ton agitat și iritat, replicându-i lui G. că nu este de acord să facă ilegalități în legătură cu atribuirea acelei lucrări. În acest sens, partea vătămată P. D. în declarațiile sale date în cursul urmăririi penale (filele 1-7, 8-28, 39-44 vol. IV dosar u.p.), precum și declarațiile date în cursul cercetării judecătorești la 23.05.2017 (fila 108- vol. I al instanței) și respectiv la 23.10.2018 (fila 163-vol. II al instanței), cu privire la acest aspect arată următoarele: ”i-am explicat că această firmă urmează să fie descalificată de către membrii comisiei de licitație datorită neconformității ofertei depuse și că nu intenționez să influențez membrii comisiei de organizare a licitației în sensul dorit de el. ....Mesajul de pe acel bilețel m-a făcut să înțeleg că în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare, pe care G. îl controla, va fi demarată o campanie împotriva mea. Mi-am dat seama de acest lucru pentru că acest cotidian era recunoscut ca un ziar de șantaj în care se publicau articole calomnioase pentru persoanele care nu erau agreate sau nu răspundeau comenzilor” ....”pe acel bilețel nu era scris altceva, însă, eu și echipa mea... ne așteptam să urmeze un demers de calomnie în trustul de presă pe care îl deține inculpatul G. .”

În pofida tonului mesajului transmis de inculpat, nu va putea fi reținută existența unei poziții de superioritate a acestuia față de partea vătămată în cadrul discuțiilor purtate, datorită funcției publice deținute, câtă vreme, aparte de funcțiile publice deținute de către aceștia, ambii dețineau la acea vreme funcții egale pe linie politică în partid, respectiv funcția de vicepreședinte al organizației județene a PSD Satu Mare. Mai mult, se reține că prin natura competențelor sale de primar al comunei Odoreu și reprezentant al beneficiarului UAT - Odoreu în cadrul procedurii de achiziție publică, partea vătămată nu făcea parte din comisia de licitație și nici nu putea interveni ori interfera potrivit legii cu

activitatea specifică desfășurată de comisie în cadrul procedurilor. Totodată, se reține că părții vătămate i-ar fi aparținut inițiativa de a se deplasa la biroul inculpatului pentru a-l încunoștiința despre descalificarea firmei „favorite” a inculpatului. Se reține sub acest aspect că norma de incriminare are în vedere o acțiune de determinare a unei persoane la o conduită pe care aceasta poate să o realizeze, pentru că altfel nu se poate determina starea de temere specială, care să conducă la suprimarea libertății psihice, cerință ce caracterizează elementul obiectiv al infracțiunii de șantaj și care nu este întrunită în speță.

În altă ordine de idei, se reține că, imediat după această întâlnire, partea vătămată a încercat să rezolve situația de conflictualitate apărută, pe calea pârghiilor politice, sens în care s-a deplasat la biroul coinaltului V. M. , senator PSD la acea vreme și de asemenea vicepreședinte al organizației județene a PSD Satu Mare (pe care îl considera adevăratul lider al organizației).

Astfel, în declarațiile sale date în cursul urmăririi penale (filele 1-7, 8-28, 39-44 vol. IV dosar u.p.), precum și declarațiile date în cursul cercetării judecătorești la 23.05.2017 (fila 108- vol. I al instanței), partea vătămată P. D. , a arătat în acest sens că după ce i-a povestit coinaltului V. M. , despre cele întâmplate, acesta i-ar fi spus: „...credeam că problema cu Tehnic Asist este rezolvată...crezând că a câștigat Tehnic Asist această licitație. Arăt că eu m-am dus să-i spun aceste lucruri inculpatului V. M. cunoscându-l ca fiind un justitiar, un om corect...și crezând că-i va cere inculpatului G să înceteze această mizerie. Stiam că inculpatul V. M. urma să fie președintele Organizației Județene a PSD Satu Mare, cum de altfel cunoșteam că acesta împreună cu inculpatul G. erau asociați la GNV și că gestionau împreună rubrica Gura târgului”.

În acest sens relevante sunt și datele reliefate de declarația inculpatului V. M. din 29.10.2015 dată în cursul urmăririi penale (filele 233-239 vol. II dosar u.p.), precum și declarația dată în cursul cercetării judecătorești la data de 01.10.2019, (fila 13, vol IV al instanței), cu privire la acest aspect:

” În cursul anului 2010, nu rețin exact perioada, am fost căutat la sediul biroului meu parlamentar, de către P. D. , primar PSD al comunei Odoreu, pentru a-mi prezenta o situație în care a fost pus de G. M. , în calitate de vicepreședinte al Consiliului județean Satu Mare. Precizez faptul că în acea perioadă atât P. D. cât și G. M. erau vicepreședinți ai organizației județene a PSD Satu Mare. În calitate de președinte al PSD Satu Mare dar și de senator, eu aveam discuții cu primarii PSD, care mă căutau la biroul parlamentar pentru diverse probleme. În cadrul acestei discuții, P. D. mi-a relatat faptul că M. G. face presiuni asupra lui pentru a atribui un contract de achiziție publică având ca obiect reabilitare drumuri, către Tehnic Asist SRL, iar el în calitate de beneficiar nu putea să atribuie contractul acestei firme, deoarece oferta lor nu întrunea criteriile impuse de legislația în materie. Rețin că P. D. era într-o stare de vădită nervozitate și agitație, fapt pentru care i-am recomandat acestuia să aplice legea în cadrul procedurii de licitație, precizându-i că voi purta o discuție și cu G. M. relativ la acel subiect. Din câte îmi amintesc chiar în cursul aceleiași zile, l-am invitat pe G. M. la discuție, la care acesta mi-a spus că nu a intervenit la P. D. în niciun fel în favoarea firmei Tehnic Asist, ba mai mult a precizat că acest primar are interese personale în sensul de atribui contracte unei firme agreeate de el”.

Fiind nemulțumit de poziția coinaltului V. M. în rezolvarea disputei (considerând că acesta îl susține față de inculpatul G.), partea vătămată s-a deplasat la scurt timp la București, solicitând o audiență conducerii politice la nivel național a partidului. În acest sens, a fost primit de către liderul PSD la acea vreme, martorul P. V. r, care, în urma discuțiilor pe marginea licitației publice de la Odoreu, i-a transmis și l-a încurajat să respecte întocmai dispozițiile legale în materia procedurilor de achiziție publică. Astfel, în declarațiile date în cursul urmăririi penale (filele 144-148 vol. V dosar u.p.), precum și declarația dată în cursul cercetării judecătorești la data de 29.05.2018 (fila 112 , vol. II al instanței) martorul V. P. a confirmat că a fost abordat de P. D. în sediul PSD pentru a-i relata faptul că întâmpină dificultăți de ordin politic în legătură

cu V. M. (președinte al O.J. PSD Satu Mare în acea perioadă) din cauza unor interese economice în comună contrare, legate de atribuirea unor contracte, ocazie cu care l-a încurajat să respecte legalitatea.

Se observă că, termenii discuțiilor dintre inculpatul G. M. și partea vătămată P. D. cu ocazia întâlnirii de la sediul Consiliului Județean, nu califică acțiunile inculpatului G. M. ca fiind acte specifice infracțiunii de șantaj, refuzul spontan și ferm al părții vătămate P. D. de a da curs solicitării inculpatului G. de favorizare a firmei Tehnic Asist în cadrul procedurilor de licitație publică, coroborat cu demersurile politice inițiate în vederea rezolvării stării conflictuale, încurajările ferme primite pe linie politică ierarhică în sensul respectării legalității, reliefează faptul că actele de constrângere nu au fost determinante, neavând aptitudinea de a produce celui împotriva căruia s-au exercitat, o stare serioasă de temere, în sensul textului incriminator, deoarece numai în felul acesta se aduce atingere libertății morale a persoanei.

Cu privire la articolele jurnalistice apărute în spațiul publicistic la adresa părții vătămate P. D. , ulterior acestei întâlniri, se rețin următoarele:

Astfel, în perioada imediat următoare discuțiilor ce au avut loc între G. și P. la sediul Consiliului Județean Satu Mare, comisia de licitație din cadrul UAT Odoreu, în procedura deschiderii inițiale a ofertelor, a descalificat Tehnic Asist datorită nerespectării unor cerințe de formă, respectiv a neconformității ofertei depuse cu cerințele caietului de sarcini.

La data de 30.11.2010 are loc Conferința județeană a PSD Satu Mare, în cadrul căreia inculpatul V. M. devine președintele Organizației Județene a PSD Satu Mare. Datorită stării de conflictualitate generate de conduita inculpatului G. , partea vătămată, a refuzat să participe la această conferință, fiind urmat în acest demers de întreaga organizație politică locală de la nivelul comunei Odoreu.

Imediat după această conferință, în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare au apărut o serie de articole negative la adresa primarului comunei Odoreu, P. D., acestea culminând cu articolul din data de 29.12.2010, considerat de către acuzare ca având un veritabil caracter de șantaj.

Se reține astfel că, la data de 08.12.2010, în articolul intitulat *"Pentru cine bat clopotele, Mitică?"*, apărut în cotidianul Gazeta de Nord vest, la rubrica *"Gura Târgului"*(fila 57 vol. 18 dosar u.p.), se menționează textual faptul că *"primarele Mitică a mărturisit că ministrul Oprea i-a rezolvat cu ministreasa Elena Udrea finanțarea proiectului de reabilitare drumuri în afara proiectului de reabilitare drumuri și canalizare pentru comuna Odoreu"*, făcându-se referire astfel la lucrarea publică pe care M. G. o dorea a fi atribuită în favoarea TEHNIC ASIST SRL.

Între timp, firma SC TEHNIC ASIST SRL și SC EUROSPAN PROD SRL (firmă care la rândul său fusese descalificată) au depus, la data de 09.11.2010, contestații împotriva dispozițiilor de descalificare, acestea fiind admise de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor la data de 13.12.2010, care prin decizia nr.6211, a dispus anularea raportului procedurii de atribuire nr.60/04.11.2010 și obligarea Comunei Odoreu să procedeze la reevaluarea ofertelor.

La data de 29.12.2010, în condițiile în care procedura de achiziție a fost practic reluată, la aceeași rubrică mai sus menționată, în cotidianul GAZETA DE NORD VEST a fost publicat articolul intitulat *"Jigodia din Odoreu"*(fila 55 vol. 18 dosar u.p.), care a avut următorul conținut:

"Primarul pop hop și mitică din Odoreu s-a tot lăudat și a tot împroșcat în ultima vreme că pentru el numai legea este sfântă și că pe el nu-l poate influența nimeni și cu nimic. Primarele Mitică a dat ca exemplu, în acest sens, licitația pentru obiectivul "Canalizare și reabilitare drumuri în comuna Odoreu", care a avut loc în luna noiembrie. Numai că primarele Mitică și gășcarii lui din comisia de licitație au atribuit lucrarea nu firmei care a avut cea mai redusă ofertă, ci firmei care s-a clasat pe locul doi. De ce a făcut acesta? Pentru că firma respectivă este apropiată de actuala coalitie de guvernare

PDL-UDMR-UNPR, cu care primarele Mitică cochetează și de la care suge țâță de mai multe luni. După cum s-a mai spus, primarele Mitică a obținut finalizarea canalizării și reabilitării de drumuri de la Odoreu cu concursul generalului de izmene și bocanci, Gabriel Oprea, care a intervenit la Elena Udrea. Ministresa blondă și-a băgat nasul pentru a fi finanțată lucrarea de la Odoreu cu suma de 2,5 milioane euro, prin tăierea de la finanțare a proiectului de reabilitare drumuri depus de comuna Batarci, care este condusă tot de un primar PSD. Firma care s-a clasat pe primul loc, dar care a pierdut licitația datorită gheșefurilor primarelui Mitică, a făcut contestație, care i-a fost admisă săptămâna trecută de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, fiind declarată câștigătoare a licitației de la Odoreu. Acum primarele Mitică și gășcarii lui din comisia de licitație vor trebui să dea cu subsemnatul pentru aranjarea licitației, nefiind exclus să ajungă la zdup. Mai ales că între timp s-a aflat că firma căreia primarele Mitică i-a oferit lucrarea pe tavă i-a dat și urma să-i dea lucrări sub antrepriză firmei fratelui său, prin care a sifonat multe miliarde din banii Primăriei Odoreu. Populația din Odoreu și poporul din PSD așteaptă acum demisia (sau demiterea) primarelui Mitică. Jigodțile nu mai au ce căuta și nu se mai pot ascunde sub steagul social democrației ”.

La începutul anului 2011, procedura de atribuire a lucrării publice din comuna Odoreu și-a urmat cursul firesc, iar în urma evaluării tehnico - economice a ofertelor, comisia de licitație a stabilit ca fiind câștigător a licitației asocierea SAMCIF-UNIO-BINOVA, liderul asocierii fiind SC SAMCIF SATU MARE. La scurt timp după adjudecare a fost semnat contractul de execuție de lucrări dintre beneficiarul UAT Odoreu și asocierea SAMCIF-UNIO-BINOVA.

Ulterior semnării contractului de execuție de lucrări, în perioada martie-aprilie 2011, în cotidianul GAZETA DE NORD VEST a fost derulată o nouă campanie mediatică negativă împotriva primarului P. D. , fiind inițiată rubrica ”Gura lui Mitică”(filele 66-89 vol. 4 , filele 49-54 vol. 18 dosar u.p.), în care au fost publicate articole critice, negative, la adresa activității ca primar și ca om politic a părții vătămate P. D. .

Se reține de asemenea că, în mod concurent cu articolele de presă apărute la adresa părții vătămate în legătură cu procedura de licitație publică, în cotidianul GAZETA DE NORD VEST au apărut și alte materiale de presă cu referire la activitatea politică a acestuia. Astfel, la data 03.12.2010, la rubrica ”Fotograma zilei”, din pagina 16 a cotidianului GNV, la inițiativa lui V. M. (a se vedea declarația martorului C. D. din 04.02.2016 - filele 182-187 vol. 4 dosar u.p., precum și declarația data în fața instanței la 27.02.2018 - fila 55 -vol. II al instanței,) a fost publicată o fotografie în care Ministrul Apărării Naționale, Gabriel Oprea, apărea alături de martorul P. D. (care zâmbea), fiind inserat în cuprinsul articolului mesajul: „cine râde la urmă râde mai bine”, reproșându-i-se în acest fel primarului(ca membru PSD) că participase la o întâlnire cu președintele UNPR Gabriel Oprea, care venise la Satu Mare pentru a participa la conferința județeană a UNPR Satu Mare, fără să fi anunțat în prealabil conducerea partidului, considerându-se că în acest fel cochetează politic cu UNPR.

Tot sub aspectul șicanelor de ordin politic, se reține că o mare parte din conținutul articolului intitulat ”Pentru cine bat clopotele, Mitică?”, apărut la data de 08.12.2010 în cotidianul Gazeta de Nord vest, la rubrica ”Gura Târgului”, se regăsește atât în declarația politică din Senatul României susținută anterior de V. M. la data de 06.12.2010, cu titlul ”Ministrul Apărării Naționale recidivează”, cât și în cuprinsul denunțului pe care acesta l-a adresat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 08.12.2010, prin care a solicitat cercetarea lui Gabriel Oprea pentru infracțiunea de trafic de influență, în care, printre alte fapte imputate ministrului Oprea se făcea vorbire și cu privire la tentativa de racolare politică a numitului P. D. în UNPR.

Se reține în acest context, faptul că, probatoriul testimonial administrat în cauză, verifică faptul că, inculpatul M. G. , împreună cu inculpatul V. M. (senator la acea vreme în Parlamentul României) controlau în fapt linia editorială a cotidianului cu răspândire pe raza județului Satu Mare intitulat ”Gazeta de Nord Vest”, ce avea al doilea tiraj din județ

dintre publicațiile de limbă română, cunoscut ca un ziar în care erau criticate persoanele care erau considerate incomode în raport cu interesele politice și economice ale acestora.

Astfel, în declarația martorei C. D. (director al ziarului Gazeta de Nord Vest în perioada decembrie 2008-aprilie 2013) din 04.02.2016 dată în cursul urmăririi penale - filele 182-187 vol. 4 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 27.02.2018 - fila 55 -vol. II al instanței,) se arată că: „...și după ce V. M. a fost ales senator în Parlamentul României (decembrie 2008), acesta a continuat să coordoneze în fapt linia editorială, sens în care, în baza înțelegerii intervenite între M. G. și V. M., responsabilul de ediție avea obligația să îl contacteze telefonic pe V. M. în fiecare dimineață pentru a-i comunica ce subiecte urmează a fi abordate în acea zi, după care, la închiderea ediției, aceștia îl informau în legătură cu titlurile și conținutul paginilor de actualitate locală, inculpatul V. M. fiind extrem de preocupat de rubrica ”Gura Târgului”, existând chiar și situații în care acesta dicta integral conținutul unor articole. În unele cazuri, V. M. le înmâna redactorilor articole scrise olograf de către el, sub forma unor ciorne, pe care de regulă le culegea secretara și erau publicate așa cum erau predate, fără nicio intervenție din partea redactorilor. Aceste ciorne erau restituite apoi lui V. M., la cererea lui, pentru a le distruge personal. În acest mod au fost scrise și publicate în special articolele de la rubrica Gura Târgului. .... era impusă o anumită cenzură de către V. M. și M. G., în sensul de a nu se publica articole referitoare la primăriile și instituțiile deconcentrate cu șefi PSD, sau agenți economici ca Tehnic Asist SRL Botoșani”.

Martorul S. L., (redactor șef în aceea perioadă, ulterior devenit director al ziarului) în cuprinsul declarației sale din 10.02.2016 date în cursul urmăririi penale - filele 274-283 vol. 3 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 22.03.2018- fila vol. II al instanței, a arătat următoarele:

”Controlul liniei editoriale de către V. M. reprezenta în fapt exercitarea influenței politice pe care o deținea, în sensul că avea posibilitatea de a ataca diverși opozanți politici sau instituții, ori persoanele din conducerea lor, care nu răspundeau comenzilor sale, în sensul de a adopta o conduită care să-i profite personal. ...Doresc să precizez că după ce erau publicate articole critice la adresa unor persoane, V. M. îmi dispunea să contactez șefii IPJ Satu Mare, pentru a-i chestiona cu privire la eventualele sesizări pe care trebuiau să le facă în baza informațiilor furnizate în acele articole. Menționez faptul că la momentul acestor demersuri care îmi erau dispuse de V. M., nu am realizat care era scopul lor și nici nu am avut reprezentarea intereselor pe care acesta le avea. Am acționat doar în calitatea mea de jurnalist angajat, fără să obțin vreun beneficiu material, singura mea formă de venit fiind salariul de angajat al firmelor editoare ale Gazetei de Nord Vest Satu Mare.” Cu privire la articolele jurnalistice în discuție martorul a mai arătat că: ”Din câte îmi amintesc, la finele anului 2010, G. M. și V. M., aflați în redacția cotidianului Gazeta de Nord Vest Satu Mare, mi-au comunicat că urmează să fie demarată o campanie de presă împotriva lui P. D., primar al comunei Odoreu, jud. Satu Mare, motivând că acesta era un ”penal”, un personaj care ”încalcă legea”, astfel că la scurt timp după această decizie, a fost publicat la rubrica Gura Târgului, articolul ”Pentru cine bat clopotele, Mitică?”. Rețin că acest articol mi-a fost dictat integral de către V. M. și conținea referiri la faptul că P. D. intenționa să treacă la UNPR, dar și la pretinse ilegalități comise din banii publici”.

În legătură cu articolele comandate de V. M. ce apăreau la ”Gura Târgului”, martorul B. C. (redactor șef adjunct în aceea perioadă) în cuprinsul declarației sale din cursul urmăririi penale - filele 188-191 vol. 4 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 06.02.2018, fila 34 -vol. II al instanței, a arătat că: „V. M. avea o apetență specială pentru această rubrică, iar de multe ori articolele erau dictate de el redactorilor sau erau date, în ciornă pentru a fi scrise, unor colege din redacție. De regulă, redactorii ziarului nu înțelegeau la ce se referă articolele scrise de V. M. la această rubrică, conținutul lor fiind adresat țintit subiectului la care se referea (cum a fost și cazul articolului din 29.12.2010). ... În același timp, am simțit în permanență, că V. M., dar și

M. G. au impus redactorilor cenzura în ceea ce privește unele persoane sau instituții care le suscitau interesele personale sau de partid, în schimb impuneau articole critice față de cei care nu achișeau dorințelor lor. În ultimii ani, atât eu cât și alți redactori ne autocenzuram, cunoscând ce subiecte puteam aborda și ce nu. Mai mult se ajunsese în situația ca primari PSD, șefi de instituții sau chiar oameni de afaceri să ne atenționeze personal în legătură cu articolele publicate, amenințând că vor lua legătura cu V. M. sau M. G. , pentru a fi sancționați. În permanență în toți acei ani în care am lucrat la redacția Gazetei, m-am simțit tracasat, timorat, stresat de modul în care eram obligat de V. M. sau M. G. să-mi desfășor activitatea de redactor la acest cotidian. Deși inițial la angajarea mea la Gazeta de Nord Vest, l-am perceput pe V. M. ca pe o persoană cu un accentuat simț al dreptății și un mare justițiar, ulterior am realizat că în fapt, unele dintre articolele critice, inclusiv cele de la rubrica „Gura târgului”, se adresau acelor persoane care nu serveau intereselor PSD sau interesele sale personale.”

Martorul F. C. , în cuprinsul declarației sale din cursul urmăririi penale - filele 258-262 vol. 3 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 06.11.2017, fila 209-vol. I al instanței, a declarat că la momentul angajării sale în 2010 ca si contabil al SC MEDIA TOTAL SRL (societate care se ocupa de obținerea contractelor de publicitate pentru ziarul Gazeta de Nord Vest, respectiv care a continuat să editeze ziarul, după ce SC NORD VEST TRUST MEDIA a intrat în faliment), a avut percepția că „*cel care conduce și controlează politica editorială a cotidianului Gazeta de Nord Vest este V. M. , deoarece redactorii nu publicau articole fără aprobarea acestuia. Mai mult, când V. M. venea în Satu Mare(el fiind la acea vreme senator), acesta intra de fiecare dată la redacție și purta discuții cu C. D. sau redactorul șef S. L. , dar și cu alți angajați. Martorul a mai arătat că rubrica preferată din Gazeta de Nord Vest a lui V. M. era „Gura Târgului”, o rubrică în care se publicau în special atacuri împotriva instituțiilor dar și a unor persoane, motivul pentru care apăreau articole negative fiind foarte diferit, de la caz la caz, dar în special apăreau atacuri împotriva celor care nu răspundeau unor comenzi.”*

Pe cale de consecință, era exclus ca redactorii ziarului să publice articole critice sau denigratoare la adresa unui primar PSD (cum este și cazul lui P. D.), fără ca acest lucru să fie cunoscut și încuviințat de către V. M. sau M. G. .

În privința conținutului și caracterului articolului jurnalistic din data de 29.12.2010, partea vătămată P. D. , mai arată în declarațiile sale date în cursul urmăririi penale(filele 1-7, 8-28, 39-44 vol. IV dosar u.p.), precum și declarațiile date în cursul cercetării judecătorești la 23.05.2017(fila 108- vol. I al instanței), faptul că apreciază că „*toate amenințările la care eram supus prin publicarea și difuzarea acelor articole la adresa mea erau de natură a mă face să-mi schimb poziția în legătură cu modul în care se va desfășura licitația lucrării de achiziție publică. ... Convingerea mea era că acel articol a fost scris de V. M. , având în vedere limbajul agresiv și amenințător, pe care l-am recunoscut și din alte articole. Articolul respectiv dorea să transmită un mesaj subliminal, pe care doar el și membrii comisiei de licitație să îl poată înțelege, și anume crearea unei stări de tensiune și temere lui și membrilor comisiei de licitație, mai ales că în acea perioadă urma să aibă loc reevaluarea ofertelor.”*

Conform declarației inculpatului V. M. din 29.10.2015 dată în cursul urmăririi penale(filele 233-239 vol. II dosar u.p.), precum și declarației dată în cursul cercetării judecătorești la data de 01.10.2019, (fila 13, vol IV al instanței), cu privire la aceste aspecte: „*nu a avut și nici nu a fost dovedită vreo înțelegere cu inculpatul M. G. în vederea publicării unor articole în scop de șantaj la adresa primarului P. D. , nu i s-a solicitat un astfel de lucru.” „ ..... nu există nicio legătură între pretinsa discuție invocată de primarul P. D. și M. G. și articolele publicate în decembrie 2010, care îi sunt atribuite fără să fi fost administrată vreo probă concludentă în acest sens. Articolele respective au apărut după o perioadă relativ îndelungată, respectiv de o lună, o lună și jumătate, de la finalizarea procedurii de licitație, prin comunicarea rezultatelor în data de 5 noiembrie 2010 și au cu totul altă motivație: sunt generate de lipsa de loialitate și de*

disciplină a primarului P. D. , manifestată, pe de o parte, prin întâlnirile și negocierile purtate cu lideri naționali ai UNPR, partid cu care PSD se afla în relații de adversitate politică și, pe de altă parte, prin neparticiparea la conferința județeană a PSD Satu Mare, la care am fost ales președinte, și la care a participat și președinte Partidul PSD, V. P. .”...”Ziarul Gazeta de Nord Vest a fost recunoscut nu ca ziar de șantaj ci ca ziarul cel mai critic din județul Satu Mare și chiar ca unul dintre cele mai critice ziare din România, timp de cel puțin două decenii”.. „...cu respectarea dispozițiilor articolului 82 alineatul 3 din Legea 161 din 2003, ..am mai continuat colaborarea cu GNV dar într-o formă redusă, după ce am devenit senator, pentru motivul justificat că am fost fondator al acestui ziar, director și coproprietar, am avut o contribuție importantă la stabilirea liniei editoriale a acesteia și ...am continuat să mențin contactul cu drept scop de menținere a liniei editoriale și a acurateții gramaticale a principalelor titluri și articole, pentru a nu scădea ziarul sub aspectul aprecierii publicului, pentru a preveni atragerea răspunderii penale sau civile a redactorilor sau a societății editoare și, nu în ultimul rând, pentru a primi informația cât mai rapid, înainte de publicare, asupra evenimentelor locale din Satu Mare, mai ales în perioada în care mă aflam la București”.

Din declarația martorului M. N. , din cursul urmăririi penale - filele 196-200 vol. 4 dosar u.p., precum și în declarația dată în fața instanței la la 28.11.2017, fila 15 -vol. II al instanței, reiese că, după ce firma TEHNIC ASIST a fost descalificată, primarul comunei a comunicat într-o ședință a organizației PSD Odoreu că M. G. i-ar fi scris pe un bilețel că în cazul în care TEHNIC ASIST nu va câștiga licitația „va fi mare bai,,. În continuare, martorul a afirmat că ”eu în acel moment m-am gândit că „acel bai,, ar putea reprezenta o viitoare excludere din partid, în condițiile în care eram membru în acea comisie și puteam influența rezultatul licitației. La acea vreme cunoșteam că publicația Gazeta de Nord Vest este coordonată de V. M. și de M. G. și eram conștient de posibilitatea ca în acel ziar să fie publicate articole cu privire la acea licitație, dar totuși nu credeam că se va ajunge la desfășurarea unor campanii defăimătoare de presă împotriva membrilor comisiei de licitație respectiv a consilierilor PSD”.

În același sens, martorul S. L. , consilier local al Comunei Odoreu, în declarația dată în cursul urmăririi penale, precum și în declarația dată în fața instanței la la 28.11.2017, fila 9 -vol. II al instanței, a arătat că după ce achiziția a fost adjudecată de asocierea dintre cele trei societăți comerciale, în contextul în care mai mulți consilieri locali l-au chestionat pe primar în legătură cu demararea lucrărilor de infrastructură pe fonduri europene (cel mai mare proiect de infrastructură al comunei până la acea vreme), a aflat de la primarul P. D. că s-a deplasat la Consiliul Județean Satu Mare, pentru a-i relata vicepreședintelui M. G. , că datorită unor erori inserate în oferta depusă firma Tehnic Asist SRL a fost descalificată. De asemenea, martorul a înțeles, tot din relatările lui P. D. , că M. G. l-ar fi rugat anterior licitației, să procedeze de o manieră care să favorizeze firma Tehnic Asist SRL pentru câștigarea procedurii, firma având un punct de lucru pe raza comunei, aspect care ar fi ușurat execuția și implicit finalizarea lucrării. Acesta a fost și motivul pentru care P. D. s-a prezentat după finalizarea licitației, în fața lui G. M. pentru a-i prezenta situația în care s-a aflat firma Tehnic Asist SRL. Martorul mai menționează că P. D. le-a relatat consilierilor că inc. M. G. s-a supărat, amenințându-l că va trage ponoasele pentru situația existentă, consecințe care aveau să decurgă prin prisma calității sale de primar.

Cu privire la derularea procedurii licitației, martorul S. R. C. , președintele comisiei de atribuire a lucrării publice respective, în declarația dată în cursul urmăririi penale – filele 201-207 vol. IV dosar u.p., precum și în declarația dată în fața instanței la 16.01.2018, fila 23 -vol. II al instanței, a declarat că după deschiderea ofertelor de către operatorii economici ce au participat la acea licitație, a constatat că oferta TEHNIC ASIST era greșit întocmită în sensul că la termenul de execuție era menționat „9 luni,, deși în fișa de date era prevăzută o perioadă de minim 10 luni, astfel apreciindu-se că ofertantul nu

poate executa fizic o astfel de lucrare complexă într-un termen atât de scurt (cămin cultural, after school și aproximativ 16 km drumuri și străzi).

Cu privire la articolul de presă din 29.12.2010, martora arată că, acesta conține mai multe informații nedestinate publicului, confidentiale, și anume: faptul că firma SC Tehnic Asist SRL Botoșani ar fi oferit cel mai mic preț dintre cei trei ofertanți, (aspect pe care martora l-a dedus din conținutul articolului tocmai din această mențiune, chiar dacă numele firmei este nu indicat în articol), putea fi cunoscut doar de către membrii comisiei, respectiv de către reprezentanții firmelor ofertante cu ocazia deschiderii ofertelor, de la data de 15.10.2010; faptul că CNSC a admis contestația Tehnic Asist SRL emițând o decizie în acest sens cu câteva zile înainte de apariția articolului, putea fi cunoscut doar de către autoritatea contractantă și de către firmele care depuseseră contestație, respectiv Tehnic Asist SRL și Europrod SRL Pitești. În contextul în care nici martorul, și nici colegii săi din comisie nu au oferit astfel de informații cu caracter nepublic, unor reprezentanți ai presei locale sau centrale, dar nici unor persoane din mediul politic (fiind ținute de declarațiile de confidențialitate pe care le depuseseră la debutul procedurii) este evident că doar reprezentanții acelor două societăți au furnizat acele informații persoanei care a conceput articolul. În ceea ce privește mențiunea din articol că C.N.S.C. ar fi decis câștigarea licitației de către Tehnic Asist SRL, aceasta a arătat că acea mențiune este falsă, deoarece CNSC nu are astfel de atribuții, putând dispune doar reluarea procedurii. Legislația în materie de achiziții publice stabilește un termen de 10 zile pentru reluarea procedurii, de la data comunicării deciziei. În cazul proiectului de la Odoreu, acest termen a început să curgă după data de 20.12.2010, astfel că ofertanții aveau cunoștință de data aproximativă la care urma să aibă loc reevaluarea ofertelor (lucru ce a avut loc la data de 04.01.2011). De asemenea, martorul a menționat că acest articol conține o serie de afirmații care nu reflectă realitatea, fiind vădit mincinoase mai ales în ceea ce privește modul în care autoritatea contractantă, Primăria Odoreu, a obținut finanțarea prin A.P.D.R.P., în contextul în care martora s-a ocupat personal de întocmirea documentației întregului proiect, inclusiv de cererea de finanțare, dar și de restul procedurilor.

Cu privire la furnizarea acestor afirmații vădit nereale, martora a apreciat: "consider că semnatarul articolului a dorit să denigreze persoana primarului comunei Odoreu – P. D. , respectiv a persoanelor din cadrul primăriei care s-au implicat în derularea acestui proiect". Apoi, mențiunile din finalul articolului, cu privire la faptul că cei implicați în procedura de licitație a proiectului ar putea răspunde penal fiind pasibili de a "ajunge la zdup", martora le consideră ca fiind amenințătoare, "iar dorința autorului articolului a fost aceea de a ne determina pe mine și ceilalți colegi din comisia de licitație, să atribuim lucrarea firmei Tehnic Asist SRL, în caz contrar existând chiar și posibilitatea de a răspunde penal. Nu am cedat presiunilor nici eu nici colegii mei, deoarece consider că așa fi comis o ilegalitate, situație care ar fi putut atrage răspunderea mea penală. De asemenea dacă s-ar fi trucat licitația, în favoarea firmei Tehnic Asist SRL, exista posibilitatea ca finanțarea să se piardă, funcționarii APDRP, fiind foarte riguroși în controlul datelor și documentelor proiectului. Având în vedere că acel articol a fost publicat în Gazeta de Nord Vest Satu Mare, în maniera respectivă, m-a făcut să înțeleg că cei interesați de denigrarea noastră și implicit de câștigarea licitației erau fie M. G. fie V. M. , care controlau publicația respectivă".

Se mai reține în acest context și faptul că, partea vătămată P.. D. a publicat un drept la replică (filele 90-91 vol. IV dosar u.p.) într-un articol apărut la data de 17.03.2011, în ziarul on line Portal SM, coordonat de ziaristul P. G. , considerând că articolele din 08.12.2010 și respectiv din 29.12.2010 i-au afectat buna reputație de care se bucura până la acel moment în rândul comunității, în cuprinsul căruia P. D. a relatat în concret modalitatea prin care M. G. i-a solicitat să favorizeze firma TEHNIC ASIST, precum și faptul că i-a reclamat acest lucru și lui V. M. , care nu l-a sprijinit în vreun fel.

Cu privire la acest aspect, martorul P. G. în declarația dată în cursul urmăririi penale (filele 163-166 vol. IV dosar u.p.), precum și declarației dată în cursul cercetării

judecătorești la data de 16.01.2018, fila 25 - vol. II al instanței, a declarat că :” În cursul lunii februarie 2011, am aflat că organizația PSD a fost desființată, fapt pentru care în calitate de jurnalist m-am adresa președintelui PSD, organizația județeană Satu Mare – V. M. , pentru a afla detalii. V. M. a refuzat să facă publice motivele acestei dizolvări, motiv pentru care am luat legătura cu fostul președinte de la acea vreme al filialei PSD Odoreu, numitul P. D. , care era și primar al comunei Odoreu, care mi-a declarat motivele pentru care el a considerat că s-a luat acea decizie de dizolvare a organizației. Am observat că în acea perioadă împotriva lui P. D. , apăreau sistematic în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare, articole prin care se realizau atacuri la persoana lui. Cunosc faptul că acest cotidian era și este controlat de M. G. , până în anul 2013 fiind controlat și de V. M. , deși directori ai publicației erau alte persoane. Am realizat, la acea dată, un interviu cu P. D. , fără a înțelege că el reprezenta un drept la replică al persoanei intervievate. În articol am publicat strict declarațiile pe care P. D. le-a făcut, fără să intervin în conținutul lor. Deoarece faptele relatate de P. D. reprezentau un bun subiect de presă, știrea era una interesantă din punct de vedere al jurnalistului, am hotărât să public articolul în integralitatea lui. Rețin că au existat reacții pozitive ale cititorilor site-ului Portal Sm. Declar faptul că m-am așteptat ca persoanele din conducerea organizației județene a PSD Satu Mare, să explice în urma publicării dezvăluirilor făcute de mine în acel articol, să facă publice motivele dizolvării organizației PSD a comunei Odoreu, subiect de la care am pornit investigația. Nu s-a întâmplat însă acest lucru, fapt pentru care nu am mai urmărit subiectul.”

Procedând la evaluarea judiciară a acțiunilor realizate de către inculpați, prin prisma conotației conținutului materialelor publicistice în discuție, a cronologiei acestora, precum și a celorlalte elemente de specificitate ale situației faptice, instanța reține că publicarea unor articole jurnalistice, chiar cu tentă negativă la adresa părții vătămate P. D. , nu poate fi calificată ca fiind fapte prevăzute de legea penală, în absența unor indicii certe privind existența unor constrângeri de natură a produce celui împotriva căruia s-au exercitat, o stare serioasă de temere, cu consecința afectării libertății psihice în accepțiunea textului incriminator al art. 194 alin. 1,2 din Codul penal din 1969.

Este posibil ca persoana vătămată să se fi simțit lezată de conținutul articolelor jurnalistice, însă aceste sentimente de disconfort nu pot fi confundate cu starea de temere vizată de legiuitor în textul incriminator al șantajului, caracterizată printr-o îngrijorare accentuată, temere reală și serioasă, de natură să-l pună în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii și care să-l determine să cedeze și să satisfacă solicitarea pentru a-și redobândi libertatea morală.

În contextul concret al situației faptice, este deosebit de relevantă împrejurarea că partea vătămată nu a formulat plângere penală împotriva jurnaliștilor ori împotriva inculpaților, ca autori morali ai articolelor de presă în discuție, ci a fost citat de către organele de urmărire penală și audiat la inițiativa acestora după aproape 5 ani de la data presupuselor fapte. Este evident că, în situația în care i s-ar fi creat o temere gravă de natură a-i afecta libertatea psihică, în sensul textului incriminator, partea vătămată ar fi formulat imediat sesizare penală.

Totodată, argumentele părții vătămate potrivit cărora nu a efectuat demersuri judiciare penale sau civile, deși în declarațiile sale a arătat că a avut mai multe discuții cu profesioniști din domeniul juridic pentru a depune plângere penală sau civilă împotriva publicației, însă a renunțat la idee pentru că „ziarul SC NORD VEST TRUST MEDIA a intrat în insolvență la începutul anului 2011”, iar pe de altă parte pentru că „era dificil să obțin o hotărâre favorabilă în instanță deoarece rubrica *Gura Târgului* nu era semnată, ci era catalogată de către redacție ca un pamflet”, reliefează o atitudine pasivă din partea acestuia, ce întărește faptul că lezarea percepută la nivel personal ca urmare a articolelor jurnalistice în discuție nu a fost de natură a genera o stare serioasă de temere, cu consecința afectării libertății psihice.

Se reține totodată că, articolele negative publicate la adresa părții vătămate P. D. , în perioada martie-aprilie 2011, în cotidianul GAZETA DE NORD VEST la rubrica ”Gura lui Mitică”, nu vor putea primi relevanță juridică în cadrul evaluării elementelor constitutive ale infracțiunii de șantaj, întrucât sunt ulterioare definitivării procedurii de licitație publică de către UAT Odoreu și semnării contractului de execuție de lucrări cu firma câștigătoare.

În altă ordine de idei, cu privire la caracterul critic, virulent, al materialelor jurnalistice negative la adresa părții vătămate, se reține că, din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, limitele criticii admisibile în accepțiunea art.10 din convenție sunt mai ample față de un om politic, vizat în această calitate, decât față de un simplu particular. Spre deosebire de acesta din urmă, omul politic se expune în mod inevitabil și conștient unui control strict al faptelor și afirmațiilor sale atât din partea ziariștilor, cât și a masei cetățenilor. Prin urmare, acesta trebuie să dea dovadă de o mai mare toleranță” (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 iulie 1986 Lingens c. Austriei, § 42).

Cum partea vătămată este o persoană publică, fiind implicat în viața publică și politică, ocupând funcția de primar și având totodată la acea vreme funcția politică de vicepreședinte al Organizației Județene a PSD Satu Mare, interesul mai mare cu privire la eventuale fapte sau conduite este justificat și chiar dacă articolele de presă cuprind o doză de exagerare și de provocare, trebuie acceptat că limitele criticilor jurnalistice în cazul oamenilor politici sunt mai largi și corespund unui interes de ordine publică.

Față de cele ce preced, procedând la evaluarea judiciară a situației faptice concrete, pe baza întregului tablou probațional administrat în cauză, precum și a rațiunilor juridice și de interpretare mai sus expuse, instanța conchide că probele administrate în cauză sub acest aspect, nu dovedesc în afara oricărui dubiu că părții vătămate P. D. i s-ar fi produs vreo temere care să-l pună în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii.

Prin urmare, refuzul părții vătămate P. D. de a da curs solicitării inculpatului G. de favorizare a firmei Tehnic Asist în cadrul procedurilor de licitație publică, manifestat în mod ferm atât înaintea cât și după apariția articolelor de presă negative la adresa sa, coroborat cu împrejurarea că nu a imixtionat în vreun fel în activitatea comisiei de licitație, procedura de licitație urmând cursul firesc cu respectarea rigorilor legale, astfel că în urma evaluării ofertelor a fost declarată câștigătoare o altă firmă decât cea recomandată de inculpat, se constituie în elemente circumstanțiative ce evidențiază faptul că actele de constrângere nu au fost determinante și de natură a produce celui împotriva căruia s-au exercitat o stare de temere serioasă, în sensul cerut de textul incriminator, de natură să-i afecteze libertatea psihică de asemenea manieră încât să fie nevoit să satisfacă pretențiile solicitate pentru a-și redobândi libertatea morală.

Având în vedere că, la pronunțarea unei soluții de condamnare, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea asupra îndeplinirii cerințelor de tipicitate ale elementului material precum și a vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și întrucât în cauza probele în acuzare privitoare la actele de executare realizate de către inculpatul G. M. precum și actele de participare în forma complicității reținute în sarcina coinalpatului V. M. nu au un caracter cert, nu sunt decisive, lăsând loc unei nesigurante în privința subzistenței elementului material, sub aspectul producerii stării de temere în accepțiunea textului incriminator, de natură a afecta libertatea psihică, cu consecință directă și în privința reținerii vinovăției, se consideră că se impune a se da eficiența regulii potrivit căreia "orice îndoială este în favoarea inculpatului".

Se reține sub acest aspect că, prevederile art. 103 alin. (1) Cod de procedură penală, consacră principiul liberei aprecieri a probelor potrivit căruia niciuna dintre probele administrate în cauză nu are o valoare predeterminată, iar valoarea probantă a fiecărui mijloc de probă administrat este aceeași. Prin urmare, nu există vreun criteriu legal de stabilire a priorității în evaluarea vreunui mijloc de probă și de stabilire a unei valori

probante superioare a vreunui dintre mijloacele de probă administrate. Astfel, organele judiciare trebuie să evalueze toate probele administrate în cursul procesului penal în mod legal, fiecare dintre acestea având, în esență, o valoare probantă egală.

Mai mult, art. 103 alin. (2) teza a II-a Cod de procedură penală stipulează că, o soluție de condamnare se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, standard de probă ce joacă un rol esențial în cadrul procesului penal și constituie principalul instrument pentru reducerea riscului comiterii de erori judiciare.

În acest sens, jurisprudența recentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în materie, a statuat că probele nu au valoare mai dinainte stabilită, aprecierea fiecărei probe trebuie făcută în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Hotărârea judecătorească se întemeiază pe acele probatorii care s-au coroborat între ele și sunt în măsură să confirme o situație clară, de necombătut, indiferent de faza procesuală în care acestea au fost administrate. (...) Important pentru justa soluționare a cauzei este faptul ca mijloacele de probă să asigure aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, iar prin coroborarea lor să se confirme o situație exactă, neafectată de vreun dubiu (I.C.C.J., secția penală, decizia nr. 2479 din 8 septembrie 2014).

Prin urmare, instanța consideră că pot fi reținute în cauză numai situațiile de fapt care sunt rezultate din probe fiabile și care conturează certitudini, iar orice dubiu profită inculpatului în scopul garantării prezumției de nevinovăție, conform art. 4 alin. 2 Cod procedură penală.

De altfel, conform prevederilor art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, condamnarea penală se pronunță de către instanța de judecată dacă se constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, se regăsește în materia probațiunii.

Răsturnarea prezumției de nevinovăție se va face de către instanța de judecată numai în urma unei analize profunde a temeiniciei acuzației penale (și nu numai), atât în ceea ce privește problemele de fapt, dar și cele de drept. Această analiză temeinică a acuzației penale în fapt și în drept trebuie să se fundamenteze pe dovezi legal administrate, temeinice, convingătoare, de natură a înlătura orice urmă de îndoială (potrivit principiului "In dubio pro reo - orice dubiu profita persoanei acuzate").

Condamnarea unei persoane în lipsa unor probe temeinice și legal administrate, convingătoare și ferme, care să fie de natură a înlătura cea mai mică îndoială, reprezintă totodată și o nerespectare a dreptului unui inculpat la un proces echitabil.

Drept consecință a tuturor argumentelor juridice enunțate mai sus, Tribunalul consideră că parchetul nu a dovedit dincolo de orice îndoială rezonabilă că actele de constrângere au fost de natură a produce celui împotriva căruia s-au exercitat o stare de temere serioasă, în sensul cerut de textul incriminator, de natură să-i afecteze libertatea psihică de asemenea manieră încât să fie nevoit să satisfacă pretențiile solicitate pentru a-și redobândi libertatea morală, așadar nu a fost probată subzistența infracțiunii de șantaj, sub aspectul laturii obiective, nefiind realizat elementul material al infracțiunii, iar pe cale de consecință soluția ce se impune este achitarea în această privință, întemeiat pe dispozițiile art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală.

Față de toate considerentele expuse, instanța, fundamentat pe dispozițiile art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, va dispune achitarea inculpatului G. M., de sub acuzația savarsirii infracțiunii de șantaj, prev. de art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.2).

Drept consecință logică și juridică, în lipsa autoratului la infracțiunea de șantaj nu va putea subzista nici participația în forma complicității la această infracțiune, motivația

lipsei elementelor de tipicitate ce caracterizează elementului material al infracțiunii, urmând să devină incidentă și în privința situației juridice a inculpatului V. M..

Prin urmare, instanța, fundamentat pe dispozițiile art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, va dispune achitarea inculpatului V. M. , de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 rap. la art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.2).

Drept consecință a soluției de achitare, în baza art.19 și art. 25 alin. 5 Cod procedură penală, coroborate cu art. 397 Cod procedură penală, instanța va lăsa nesoluționată latura civilă cu privire la faptele ce fac obiectul actului de sesizare la punctul I.2.

.....
.....

Potrivit prevederilor art. art.274 alin.1 Cod procedură penală, inculpatul GOVOR MIRCEA VASILE va fi obligat la plata sumei de 20.000 lei cheltuieli judiciare către stat, iar totodată drept consecință a soluției de achitare în cauză pentru unele fapte sau alți inculpați, instanța va dispune ca restul cheltuielilor judiciare să fie suportate de stat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Constată aplicabilitatea în cauză a legii penale vechi, ca fiind lege penală mai favorabilă, cu privire la toți inculpații ce fac obiectul acuzației penale, din perspectiva incidențialității dispozițiilor art. 5 din Noul Cod penal, ținându-se seama de principiul prevalenței legii penale mai favorabile, în sensul interpretărilor date prin Decizia Curții Constituționale nr. 265/06.05.2014 și respectiv Decizia nr. 5/26.05.2014 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

I. În baza art.194 alin. 1,2 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. a și alin.2, art. 76 alin. 1 lit. c din Codul penal din 1969, totul cu aplicarea art.5 Cod penal, condamnă pe inculpatul G. M. V., fiul lui V. și E., născut la data de ....., în loc. .... jud. ...., CNP - ....., domiciliat în ....., str. ...., nr. ...., jud. ...., vicepreședinte al Consiliului Județean Satu Mare la data faptelor, fără antecedente penale, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj(descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.1) la o pedeapsă de:
- 2 ani închisoare.

În baza art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, achita pe același inculpat, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de șantaj, prev. de art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.2).

În baza art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, achita pe același inculpat, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de șantaj, prev. de art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul II).

În baza art. 71 din Codul penal din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, b din Codul penal din 1969, pe durata executării pedepsei, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 81 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 5 Cod penal, dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate mai sus inculpatului, pe durata termenului de încercare de 4 ani, stabilit conform art. 82 Codul penal din 1969.

În baza art.71 alin.5 din Codul penal din 1969 pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

În baza art. 359 Cod procedură penală din 1968, atrage atenția inculpatului asupra disp. art. 83 Codul penal din 1969, a căror nerespectare determină revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În baza art.118 lit. d Cod penal din 1969, dispune confiscarea specială de la inculpatul G. M. V. a sumei de 124.800 lei, sumă ce a făcut obiectul infracțiunii de șantaj descrise în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.1.

În baza art. 393 alin. 3 raportat la art. 249 Cod procedură penală menține măsura sechestrului asigurator instituit prin Ordonanța procurorului din data de 17.03.2016 asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului G. M. V., în vederea asigurării confiscării speciale.

În baza art. 72 alin. 1 Cod penal deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata arestării preventive începând cu data de 23.12.2015 și până în data de 22.01.2016.

II. În baza art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedura penală, achita pe inculpatul V. C. M. , fiul lui I. și M., născut la data de ....., în loc. ...., jud. ...., CNP –, domiciliat în municipiul ....., str. ...., nr. ., jud. ...., studii superioare, administrator al S.C. Tehnic Asist S.R.L. - Botoșani la data faptelor, fără antecedente penale, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 rap. la art.194 alin. 1,2 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrisă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.1).

III. În baza art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, achita pe inculpatul V. M., născut la data de ..... în localitatea ....., jud....., C.N.P. - ....., posesor al cărții de identitate . ...., cu domiciliul actual în ....., nr. ...., jud....., studii superioare, senator în Parlamentul României la data faptelor, fără antecedente penale, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 rap. la art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrisă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.2).

Constată că nu există constituire de parte civilă în cauză.

În baza art.19 și art. 25 alin. 5 Cod procedură penală, coroborate cu art. 397 Cod procedură penală, lasă nesoluționată latura civilă cu privire la faptele ce fac obiectul actului de sesizare la punctele I.2 și II.

În baza art.274 alin.1 Cod procedură penală, obligă pe inculpatul G. M. V. la plata sumei de 20.000 lei cheltuieli judiciare către stat, restul cheltuielilor judiciare urmând să fie suportate de stat.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la pronunțare cu inculpatul G. M. V. și de la comunicare cu inculpații V. C. M. și V. M..

Pronunțată în ședință publică azi, 23.12.2019.

Președinte,
R. N.

Grefier,
L. P.